

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๗

ทำประโยชน์ให้โลกสุดขีด

สรุปทองคำและดอลลาร์วันที่ ๑๐ มีนา ทองคำได้ ๒ บาท ๓๗ สตางค์ ดอลลาร์ได้ ๒๙ ดอลลาร์ ทองคำที่มอบเข้าคลังหลวงแล้วเวลานี้ ๙,๑๒๕ กิโล ดอลลาร์ที่มอบเข้าคลังหลวงแล้ว ๘ ล้าน ๘ แสนดอลลาร์ ดอลลาร์ที่ได้เพิ่มหลังมอบคลังหลวงแล้วตั้งแต่วันที่ ๒๖ ธันวาคม ได้ดอลลาร์ ๑๓๘,๕๕๕ ดอลลาร์ รวมดอลลาร์ที่ได้แล้วทั้งหมดเป็น ๘,๙๓๘,๕๕๕ ดอลลาร์ ยังขาดอยู่อีก ๑,๐๖๑,๕๕๖ ดอลลาร์ จะครบจำนวน ๑๐ ล้าน คือ ๑๐ ล้านนี้ตายตัวขาดไม่ได้เลย ดอลลาร์ ๑๐ ล้านและทองคำ ๑๐ ตันนี้ขาดไม่ได้เลย ส่วนจะเพิ่มมากขึ้นเพียงไรเราพลอยอนุโมทนาด้วย แต่ที่จะมาขาดดอลลาร์ก็ดี ทองคำก็ดีแม้สตางค์หนึ่งไม่ได้ นะ เสียศักดิ์ศรีชาติไทยเราทั้งประเทศเลย นี่จุดเอาเป็นเอาตายกันอยู่จุดนี้นะ ได้จุดนี้แล้วก็เด่น กระเทือนทั่วโลกนะเมืองไทยเรา ไม่ใช่เรื่องเล็กน้อยนะ วันมอบนั้นแหละวันจะออกทั่วไปหมด มอบแล้วก็ปิดโครงการ

คำว่าโครงการนี้ หมายถึงโครงการที่เราเหี่ยวเทศนาว่าการต่างๆ เราจะดในการเหี่ยวเทศนาว่าการนั้น หากมีนิมิตมาไม่ว่านอกโครงการในโครงการ เราจะไปไปตามธาตุขันธ์และอหยาตัยเท่านั้นเราจะไปเทศน์ให้ตามนั้น แต่ไม่ไปตามโครงการเหมือนแต่ก่อน นี้เรียกว่าหยุด ส่วนบัญชีทองคำ ดอลลาร์ เงินสด นั้นเรายังเปิดไว้ เพราะบรรดาพี่น้องทั้งหลายมาอยู่เรื่อยๆ มาจากทั่วประเทศ มาอยู่เรื่อยๆ เราจะปิดในเวลาเดียวกันไม่เหมาะไม่ถูกต้อง เราก็เปิดไว้พอประมาณ พอสมควรแล้วเราก็จะประกาศให้ทราบล่วงหน้าว่าจะปิดเหล่านี้นั้นๆ เดือนนั้น จากนั้นก็ปิด ถึงปิดไปแล้วก็ตาม ท่านผู้ใดที่นำสมบัติมาบริจาค เช่น ทองคำ ดอลลาร์ เงินสด เราก็เก็บรักษา ปฏิบัติด้วยความปลอดภัยไปตามเดิมให้เป็นอย่างอื่นไปไม่ได้ เพราะอยู่ในความควบคุมของเรา เราต้องให้บริสุทธิ์สุดส่วน

เดี๋ยวนี้ทองคำเราก็ยังไม่แน่ จึงบอกเดี๋ยวนี้ไม่ได้ ตอนมอบคราวที่แล้วนี้เสร็จเรียบร้อยไปแล้วนั้น ดูว่าทองคำขาดอยู่ตั้ง ๘๐๐ กิโล แต่เวลาหัดเข้ามาดูจะยังอยู่ประมาณสัก ๒๐๐ กิโลหรือโง่งนี่ คือมันยังไม่แน่ ตอนเราลงไปกรุงเทพฯ นั้นแหละ บวกลบคุณหารปุบปัปๆ ทั้งทองคำทั้งดอลลาร์เป็นที่แน่นอนแล้วจึงประกาศผางไป แน่เลยร้อยเปอร์เซ็นต์เดี๋ยวนี้ยังไม่แน่ทั้งดอลลาร์และทองคำ อันนี้เราพูดตามที่เราได้มา มีเท่านั้นแหละ พอจะระยะถูกกว่ายังขาดอยู่ประมาณเท่านั้นเท่านั้น

โอ หนักมากอยู่นะที่อุตสาหะพยายามช่วยพี่น้องทั้งหลาย เราพยายามสุดชีวิต คิดดูซิว่า สมบัติเหล่านี้มาหาเราด้วยความเป็นมลทินเป็นบาปเป็นกรรมแก่เรา ด้วยเอาสมบัติของพี่น้องทั้งหลายมา อย่างนี้เราไม่มีเลย เราบริสุทธิ์สุดส่วน สมกับว่าที่ช่วยโลกด้วยความเมตตาล้วนๆ เราไม่เอาอะไรทั้งนั้นเลย สมบัติทั้งหลายที่ได้มาก็ตามเดิมนั้นแหละ อย่างของหลวงตามันจะประมาณสักพันสักหมื่นล้านวะ ตั้งแต่สร้างวัดมานี้ คนเคารพนับถือมาก ปัจจัยหลังไหลเข้ามาตลอดๆ แล้วเราก็ก้ออกตลอดนะ ออกช่วยโลก เราไม่ถือเป็นของเราเลย วัดอุไทยทานอย่างนี้ได้มา อันไหนสมควรแก่ทางวัดแยกไป ถวายวัดนั้นวัดนี้ไปสมควรแก่ประชาชนทั้งส่วนย่อยและส่วนใหญ่เราก็แยกไปๆ พวกไทยทานทั้งหลาย ส่วนปัจจัยก็ช่วยดั่งที่เคยปฏิบัติมา

ที่ช่วยโลกนี้ช่วยตั้งแต่เริ่มสร้างวัด มีจุดปัจจัยมาเรื่อยๆ เราก็ก้ออก เริ่มตั้งแต่ช่วยคนทุกข์คนจน แล้วก้าวเข้าสู่โรงร่ำโรงเรียนและโรงพยาบาลมาตั้งแต่ต้นแล้วนะ ไม่ใช่ว่าจะมาช่วยเอาตอนออกช่วยชาตินี้ละ เป็นพื้นฐานมาแล้ว พอสมบัติที่รวมมาจากพี่น้องทั้งหลายช่วยชาตินี้ มันก็เข้ากันเลยกับของเรา ไปด้วยกันเลย ถ้าหากว่าจะนับเป็นเงินนี้ เราไม่อยากจะพูดนะว่าพันล้าน เฉพาะของเราละ ที่พี่น้องทั้งหลายมาบริจาค ตั้งแต่สร้างวัดมานี้ถึง ๔๘ ปีละมั้ง พ.ศ.๒๕๔๙ มาสร้างวัดที่นี่ แล้วปีนี่ถึง ๒๕๕๖ ๒๕๕๗ ยังไม่เข้าพรรษาไม่นับ เป็น ๔๘ ปีแล้วนี่

เงินก็หลังไหลมาเรื่อยๆ ดั่งที่พี่น้องทั้งหลายเห็น มาเท่าไรเราก็ก้อช่วยตลอด เราไม่เคยมายุ่งว่าเป็นของเราเท่านั้นเท่านั้น ไม่มี เพราะอำนาจแห่งความเมตตาครอบหมัดนี้ อะไรจะมาคิดของเล็กๆ น้อยๆ ยิ่งกว่าความจำเป็นในส่วนใหญ่ จึงบอกว่าเราไม่อยากจะพูดนะว่าเป็นพันล้าน คือมันมากต่อมาก ๆ มาจนกระทั่งปานนี้ แล้วรวมชิตีนี้ คือบวกเข้ากันหมดเลย เป็นสมบัติช่วยชาติทั้งนั้นเลย จนกระทั่งวันตายอีกก็เหมือนกันนะ ที่จะมาถือว่าเป็นของเราอย่างนี้ไม่มี ได้มาเท่าไรก็ออกๆ เพราะความจำเป็นมีอยู่แล้ว ทางนั้นขอทางนี้ขอก็ดั่งที่ท่านทั้งหลายเห็นนั้นแหละ วันหนึ่งๆ ทางนั้นขออันโน้น ทางนี้ขออันนี้ เมื่อมันมีมากน้อยก็เฉลี่ยๆ ไป ถ้ามันหนักมากมันไม่ได้ก็ให้พักไว้ก่อนๆ พอเวลาผ่านไปแล้วก็ย้อนกลับมาเก็บอีกอย่างนั้น แล้วทางด้านหลังมาอีกขออีก ก็หมุนไปอีกอยู่อย่างนี้ มันจึงไม่มีเงิน เรา ไม่มีละ เรื่องเงินเรื่องทองไม่มี

ก็คิดดูซิตั้งแต่วันเราตาย คือเผาศพเรา เงินเหล่านี้เราไม่เคยไต่ยื่น อยากจะพูดว่าประเทศไทยของเรา ก็มีเรานี่แหละ เมื่อเวลาเราตายแล้ว บรรดาพี่น้องศรัทธาทั้งหลายมาบริจาคเพื่อเผาศพเรา เราแต่งตั้งคณะกรรมการไว้เก็บหอมรอมริบเรียบร้อยแล้ว ก็นำ

สมบัตินี้ไปซื้อทองคำเข้าสู่คลังหลวงเลย สมบัตินี้ที่เป็นประโยชน์ก็นำเข้าสู่คลังหลวง ส่วนร่างกายเรานี้ไม่เกิดประโยชน์ เอาไฟไปเผาไหม้ เผาร่างกายเผาด้วยไฟ นอกนั้นก็เอาเข้าคลังหลวงหมด นี่ได้เขียนพินัยกรรมไว้เรียบร้อยแล้วอย่างถูกต้อง ถึงเราจะถูกนำไปเผาที่ไหนก็ตาม อันนี้จะใหญ่ตลอด ไม่ว่าจะเผาที่ไหนที่ไหนก็ตาม พินัยกรรมนี้จะต้องเหนือตลอด ได้มาเท่าไรต้องซื้อทองคำเข้าสู่คลังหลวงโดยถ่ายเดียว เพราะพินัยกรรมบ่งบอกไว้แล้วอำนาจเด็ดขาดอยู่ที่พินัยกรรม

นี่เราก็เขียนแล้ว ให้นักกฎหมาย ผู้พิพากษา ด้วยนะมาเขียน เขียนอ่านถูกต้องไม่มีอะไรบกพร่องแล้ว ถึงวันนั้นก็เอาออกมาวางเลยแล้วปฏิบัติตามนั้น ๆ นี่เราทำสุดขีด ทำประโยชน์ให้โลก เราไม่มีอะไรเสียหายเลย ขอให้โลกได้มีความสงบร่มเย็นเป็นสุข ด้วยความพร้อมเพรียงสามัคคีซึ่งกันและกันเราเป็นที่พอใจ อย่างอื่นเราไม่พอใจ เรื่องความร่วมมือกันเป็นกำลังวังชา แล้วก็มีความแน่นหนามั่นคงของประเทศชาติบ้านเมืองและศาสนาของเราอยู่ในตัวนั้นเสร็จ

เราจึงมุ่งอย่างยิ่งที่ประสานกับบรรดาพี่น้องทั้งหลาย ให้ต่างคนต่างมีความรักกัน มีความเห็นอกเห็นใจกัน แม้แต่สัตว์เขาก็มีหัวใจ เขาไม่ชอบการรังเกียจ ไม่ชอบการทำลาย เกิดมาไม่ต้องไปเรียนความตาย สัตว์รู้ด้วยกันอยู่ว่าแต่มนุษย์ เมื่อเป็นอย่างนั้นมนุษย์เราด้วยกันควรจะรู้แก่หนักเบา เห็นอกเห็นใจซึ่งกันและกัน นี่เหมาะสมกับที่เราเป็นลูกชาวพุทธด้วย เราต้องการอย่างยิ่ง

การช่วยอย่างที่ว่าเราช่วยโลกนี้ เรียกว่าทุกภาคเลยทั่วประเทศไทย เราไม่ได้มีไหนหนักไหนเบา ช่วยทั้งภาคๆ ทุกภาคเลย ตามแต่ความจำเป็นจะมาเกี่ยวข้องกันมากน้อย เราช่วยอย่างนั้นตลอดมา นี่เขาก็มาขอแล้วหลายтик อะไรก็ตาม เราได้พักไว้ดังที่เรียนให้พี่น้องทั้งหลายทราบ เวลานี้กำลังสร้างอยู่นะ กำลังลงมือสร้าง ง่ายวดๆ อยู่ในหัวอกของเราหมด เวลานี้ ๘ หลังฟังซินะ ยังอีกสองหลังที่ตกลงแล้วนะ สองหลังมีทำปอกกับพิบูลย์รักษ์ โรงพยาบาล นี้ตกลงจะสร้างให้แล้วรอแต่เวลาเท่านั้น ทางนั้นจึงรอแต่เวลา เราก็รอแต่เวลา พอได้เมื่อไรก็เอาขึ้นเลย แต่เวลานี้กำลังสร้างนี้ยังหนาแน่นอยู่ ตั้ง ๘ ทิก ทิกใหญ่ตึกน้อยมีอยู่ทั่วไป

นับมาตั้งแต่ต้นเลยนะ ทางภาคใต้ ฟังงา ๔ หลัง ตึกสอง โรงเรียนสอง จากนั้นก็ก้าวเข้ามาสู่ลาดยาว ตึกใหญ่สองหลัง เพื่อเป็นที่หลับที่นอนของนักโทษหญิง เราไปดูเองแล้วสงสาร ตึกนี้ก็สามชั้นๆ อย่างน้อย ๓๕ ล้าน นั้นรวมเป็นหกหลังแล้ว แล้วมาโรงพยาบาลโนนสะอาดนี้สองหลัง หลังหนึ่งราวสักหกเจ็ดล้าน แต่หลังนี้ใหญ่อยู่ ๒๒ ล้าน

นี่กำลังสร้าง แล้วเหล่านี้กำลังจ่ายงวดอยู่ที่นั่นนะ ยังไม่เสร็จด้วยกันทั้งหมด แต่ที่จวนจะเสร็จจะสิ้นก็มี พอบ้านหรือตึกจะเสร็จเงินก็จ่ายไปตามนั้น พอบ้านเสร็จเงินก็เสร็จ จ่ายพร้อม เวลานี้ยังไม่เสร็จจึงต้องจ่ายไปเรื่อย คือจ่ายงวดๆ ไปเรื่อยเลย

จึงว่าหนักมากนะเรา เรื่องหนักๆ มาก แต่เราที่เบาอยู่ด้วยความเมตตาของเรา เราทำแล้วเราภูมิใจ อันนี้พาให้เบา เราภูมิใจภูมิใจที่ช่วยพี่น้องทั้งหลาย สำหรับหลวงตาเองก็เคยได้ประกาศให้ทราบมาแล้วเป็นเวลานานไม่เคลื่อนไหว ด้วยความประจักษ์ในหัวใจว่าเรามุ่งเหล่านี้มุ่งเพื่อประโยชน์ต่อโลกโดยถ่ายเดียว รักษาธาตุชั้นนี้ไว้ก็เพื่อโลกนะ เราไม่ได้ไว้เพื่อเรา เราไม่มีปัญหาแล้ว หมดทุกอย่าง นี่ละการบำเพ็ญธรรม เมื่อถึงจุดที่พอพอไปเป็นลำดับนะธรรม ส่วนกิเลสไม่พอ เหมือนไฟได้เชื้อ ไส้เข้าไปเท่าไรก็แสดงเปลวจรวดเมฆๆ ให้ไฟพอเชื้อไม่มี แต่ธรรมนี้มีพอ จึงเรียกว่าโลกไม่มีพอ ทุกข์จนตาย ความไม่พอคือความหิวๆ ได้เท่านี้อยากได้เท่านั้น ออยากๆ เรื่อย เพิ่มเท่าไรยิ่งอยากหนักเข้า ทุกข์มากเข้าๆ

เพราะฉะนั้นเศรษฐกิจกับชาวไร่ชาวนา อย่าไปดูถูกเขานะ ชาวไร่ชาวนาเขาไม่ได้ทุกข์เหมือนเศรษฐกิจ เศรษฐีทุกข์ที่หัวใจอยู่ในหัวอก อย่างนั้นนะ เมื่อกี้เราพูดถึงเรื่องว่ากิเลสไม่มีคำว่าพอ ธรรมนี้พอ พอประจักษ์กับผู้บำเพ็ญเสียด้วย พอถึงขั้นความสงบ สงบๆ เข้าไปถึงขั้นสมาธิเต็มที่แล้วพอ จะทำอะไรให้เลยสมาธิไม่เลย พอ เหมือนน้ำเต็มโอ่ง โอ่งเล็กโอ่งใหญ่เต็มไปโดยลำดับลำดับ พอก้าวถึงขั้นปัญญา ปัญญาเพื่อวิมุตติ สมาธิเป็นฐานหนึ่งเพื่อจะกระจายปัญญา เป็นกำลังหนุนปัญญา พอได้สมาธิแล้วก็มีต้นทุนหนุนปัญญาออกปัญญาก้าวละที่นี้ ก้าวเรื่อยๆ ละเลย ปัญญาไม่มีถอย จนถึงขั้นพอเหมือนกัน

ปัญญาปล่อยวางๆ พิจารณาเรียบร้อยแล้วปล่อยวางๆ จนสุดสิ้นไม่มีอะไรปล่อยปล่อยหมดโดยสิ้นเชิง เรียกว่ากิเลสความหิวโหยหมด ไม่มีอะไร เรียกว่าพอ ท่านถึงเรียกว่านิพพาน แปลว่าพอก็ได้ ให้ถนัดใจจริงๆ ว่าพอ นิพพานเที่ยง นิพพานพอ พออย่างเที่ยงตรงตลอดไปเลย นี่ละธรรมพออย่างนี้ เราก็ได้บำเพ็ญมา ที่พูดให้พี่น้องทั้งหลายฟังนี้ ถอดออกจากหัวใจที่บำเพ็ญมานะ ไม่ไปเที่ยวหาหยาบหายิมเอาจากตำราของท่านที่ท่านแสดงไว้เรียบร้อยเพื่อความเต็มของเรา เรามาบำเพ็ญก็เต็มไปโดยลำดับดังที่ว่านี้

ดังที่พ่อแม่ครูจารย์ชานาบเอา ดิตสมาธิอยู่ถึง ๕ ปี ฟังซิ คือมันพอ พอแล้วมันก็ดูเต็มอยู่นั้น ให้เลยนั้นมันไม่เลย เหมือนน้ำเต็มแก้ว เอน้ำมหาสมุทรมาใส่มันก็ล้นไปหมดนั่นแหละมันพอ อันนี้สมาธิพอก็อย่างนั้นเหมือนกัน แน่นปึ้งอยู่นี่ตลอด พอก้าวออกทางด้านปัญญา ที่นี้เบิกกว้างๆ ละไปพร้อม ถอนไปพร้อม เรื่อย เบิกไปเรื่อย สมาธิเหมือน

เราไล่สัตว์เข้ามาสู่ที่รวมแล้วก็แยกออกไปฆ่า แต่สมาธิแยกออกไปหนุนปัญญา หนุนออก ๆ เรื่อยจนถึงขั้นสุดกิเลสคือความอยาก ก็สุดไปด้วยกันหมด ความอยากไม่มี เมื่อกิเลสสิ้นไปแล้วความอยากไม่มี นั่นละที่นี้เที่ยง พอ กฏ อนิจจัง ทุกขัง อนัตตา เข้าไม่ถึง พอ

นี่เราก็ได้บำเพ็ญมาแล้ว มาสอนพี่น้องทั้งหลายสอนด้วยความเต็มอกเต็มใจ สอนด้วยความเมตตาจริง ๆ แล้วจะมาโกหกท่านทั้งหลายได้ลงคอหรือ พิจารณาซิ นี่ก็บำเพ็ญมาอย่างที่ว่านั่นจนกระทั่งถึงพอ เพราะฉะนั้นเราจึงบอกว่าเราพอทุกอย่างแล้ว เราไม่เอาอะไรทั้งนั้น เยียวยาธาตุนั้นนี่ก็เพื่อโลก เพื่อประโยชน์แก่โลกเท่านั้นเอง เราไม่ได้มีอะไรหวัง สำหรับเราเองไม่มี การตายเราก็บอกแล้วว่าตายง่าย เราไม่ได้ตายยาก กระจายถึงกันหมดบรรดาพระพุทธเจ้า พระอรหันต์ท่าน ท่านไม่ได้ตายยากเหมือนคนเราตาย

คนเราจะตายนี้ทั้งติดทั้งดินทั้งทุกข์ ทางร่างกายก็บีบบีบเข้าหาถึงจุดตาย ทางใจก็ติดดินด้วยความทุกข์ความทรมาน เพราะทุกข์กับใจประสานกัน ส่วนพระอรหันต์ท่านไม่มี มันจะทุกข์มากน้อยเพียงไรก็เหมือนไฟไหม้ มองเห็นมันส่งเปลวมากน้อยก็ดูมันอยู่ เรายอยู่นอกไฟ เห็นไฟไหม้ เชื้อไหม้มากขนาดไหน หมดเชื้อแล้วมันก็ดับวูบลง ทุกขเวทนาก็เผาไหม้ในชั้นของตณนั้นแหละ พอยุติลมหายใจก็ออก อันนี้ก็ดับ จิตก็ออกความรับผิดชอบไม่ได้มีความยึด ความรับผิดชอบ ท่านไม่ได้เป็นทุกข์

เพราะเวทนาทั้งหลายที่บีบบังคับอยู่ภายในร่างกายก็เหมือนกองไฟอยู่โน้น ท่านก็ดูอยู่นี้ไม่เข้าไปถึง บังคับให้ถึงก็ไม่ถึง ท่านจึงว่าเป็นคนละฝั่งแล้ว ด้วยเหตุนี้เองพระอรหันต์ท่านตายจึงไม่ได้ยากอะไรเลย ท่านเรียนจบแล้ว ทุกขัง อนิจจัง อนัตตา พวกทุกข์ สมุทัย นิโรธ มรรคเรียนจบหมด อยู่ในอริยสัจคือในธาตุในชั้นนี้ ในใจก็หมดไปแล้วผ่านไปแล้วยังแต่ทุกข์ในธาตุในชั้นเท่านั้น ไม่เรียกว่าทุกข์ สมุทัยอะไรในจิตแหละ พออันนี้สิ้นสุดลงไปแล้ว ไปไม่รอดแล้วก็ปล่อยปู้บ นี่ละการบำเพ็ญธรรม เมื่อพอแล้ว สมดุลกันทุกอย่างเลย ไม่ได้ตำหนิติเตียน เราทำมาแทบเป็นแทบตายไม่เห็นได้ผล เราทำมาแทบเป็นแทบตายได้มาโดยลำดับ ๆ จนกระทั่งถึงขนาดพอ หมดโดยสิ้นเชิง

นี่เราก็พยายาม พอทำจากนี้ไปแล้วเราก็เลิกแหละที่นี้ เรื่องการที่จะไปตบตีกระเป๋านั้นกระเป๋านี้เหมือนแต่ก่อนไม่ไปแหละ แต่เวลาได้มาเราก็ปฏิบัติสมบัติเงินทอง สมมุติว่าเราเข้าคลังหลวงเรียบร้อยแล้วในครั้งนี่ หากว่าสมบัติเงินทองมาอีก ๆ เราก็เก็บรักษาไว้ตามเดิมปฏิบัติไว้ตามเดิม เมื่อพอหลอมก็หลอมทองคำ พอเข้าคลังหลวงเราก็เข้า สมบัติอะไรก็เหมือนกันเราปฏิบัติตามเดิม ส่วนที่จะมาเพื่อเราเราไม่มีเราบอก บอกว่าไม่มีเลย ก็มีเท่านั้นแหละ

นี่ชาติไทยของเราก็จะกระเทือนขึ้นคราวนี้แหละคราวช่วยชาติบ้านเมือง วันนั้นแหละวันปิดโครงการกับวันสมบัติเข้าสู่สมบูรณแบบที่กำหนดไว้ทุกอย่าง วันนั้นจะทั่วโลกจะจะได้ยินกันทั่วโลกแหละชาติไทยของเรา อานิสงส์แห่งความรักชาติความเสียสละด้วยความพร้อมเพรียงกัน เป็นผลให้โลกทั้งหลายได้มองดูเมืองไทยเรา เพราะมันจะประกาศทั่วโลก วันนั้น ออกหมดเลยแหละ ก็มีเท่านั้นแหละ

โรงเรียนบ้านขอนแก่นหนองบอน อ.เมือง จ.เลย มาขอให้หลวงตาช่วยซื้อที่ดินเพิ่มเติมให้แก่โรงเรียน เป็นที่ดิน ๙ ไร่ ราคา ๑ ล้าน ๘ แสนบาท

หลวงตา กำลังเราหนักมากเข้าใจไหม ภาระเราหนักมาก ดังที่พูดให้ฟังตะกี้ี้ เงินนี้มีไว้จำเพาะๆ เลยนั่นไม่มี เพราะฉะนั้นเวลาจำเป็นเขามาขอเช่น เครื่องมือแพทย์ปัปปัปเข้ามอย่างนี้ เครื่องมือแพทย์เป็นของจำเป็นมากต่อคนไข้มีจำนวนมาก มาคำนวณๆ แล้ว ตกกลางเอาทางคนไข้มีน้ำหนักมากกว่า เราไม่มีเงินพอ เอ้า ยอมติดหนี้เขาเสียก่อน ติดมาเรื่อยๆ นะ คือเห็นความจำเป็นนั้นน้ำหนักมากกว่าการติดหนี้ ติดหนี้พอถูไถได้ การติดหนี้มีแต่คนจนตรอกเข้ามาหาหมอ เครื่องมือแพทย์ถ้าไม่มีก็คนไข้ผิดหวังแหละ เราเอาให้สมหวังแหละ ติดหนี้เราก็อยอมติด นี้ติดมาเรื่อยๆ แหละ อย่างนี้เป็นของพิเศษออกมา ติด

ส่วนโครงการที่เรากำหนดไว้แล้วเราไม่ติดนะ อย่างที่ว่าสร้างตึกเท่านั้นเท่านี้เรา กำหนดไว้เรียบร้อยแล้วในนั้น เพราะฉะนั้นเวลาเราตายใครอย่ามาเหมานะว่า หลวงตาบ๊วมีเงินเท่านั้นล้านเท่านี้ล้าน เราเคยประกาศไว้แล้ว เงินจำนวนเหล่านี้เรามีกำหนดกฎเกณฑ์ไว้เรียบร้อยแล้ว เพื่อนั้นๆ เข้าใจไหม เป็นแต่เพียงว่ายังไม่ได้จ่ายเจ้าของตายก่อน เงินอยู่ในนั้นก็ว่าหลวงตาบ๊วมีเงิน อย่ามาพูด ผิดทั้งเพนะ ที่ว่าหลวงตาบ๊วมีเงินอย่าพูดเป็นอันขาดว่างั้นเลย เพราะเราไม่เคยมีเงินมาแต่ไหนแต่ไรจนกระทั่งปานนี้แหละ เวลาตายเราจะไปหาเศรษฐีมาจากไหนมาทับหัวหลวงตาบ๊ว ให้เขาดูถูกทั้งโลกว่าหลวงตาบ๊วมีเงินเท่านั้นล้านเท่านี้ล้าน ล้านเท่าไรก็เพื่ออันนั้นๆ ที่เรากำหนดไว้เรียบร้อยแล้ว แต่ยังไม่จ่ายเจ้าของตายไปเสียก่อนเข้าใจหรือ ให้พากันเข้าใจอย่างนี้นะ ที่จะมีไว้สำหรับหลวงตาบ๊วนี้ไม่มีเลยบอกตรงๆ อย่างนี้แหละ ที่ขอก็ขอมาเรื่อยๆ ทั่วทุกหน ให้มันก็ให้ไม่ไหวอย่างงี้แหละ ให้พากันหาเอาบ้างเถอะ เงิน ๑ ล้านบาท กับคนทั้งจังหวัดทำไมมันจะไม่ได้วะ ทำไมจะมีแต่หลวงตาบ๊วแห่งเดียว ให้คิดอย่างนั้นบ้างซิ

ชมการถ่ายทอดสดทั่วโลกทุกวัน ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th